Το ΑΚΕΛ και το επερχόμενο μνημόνιο λιτότητας (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο δημοσιεύτηκε τον Σεπτέμβρη του 2012 στο blog νεκατώματα.

Περιεχόμενο

Το ΑΚΕΛ και το επερχόμενο μνημόνιο λιτότητας

Η κυβέρνηση Χριστόφια τελειώνει την θητεία της χωρίς να έχει πετύχει όχι να προβεί σε κάποια έστω λίγο δικαιότερη αναδιανομή του παραγόμενου πλούτου αλλά χωρίς καν να πετύχει αυτό που ντε φάκτο έθεσε ως πρακτικό και υλοποιήσιμο στόχο – την διατήρηση τουλάχιστον του υφιστάμενου κοινωνικού στάτους κβο. Είναι αλήθεια ότι ανάλαβε την εκτελεστική εξουσία σε μια δύσκολη συγκυρία με την παγκόσμια οικονομική κρίση και την παρατεταμένη ύφεση από την μια και την καταστροφική έκρηξη μεγατόνων ενός σαθρού και ανεξέλεγκτου ντόπιου τραπεζικού συστήματος. Είναι επίσης αλήθεια ότι δέχτηκε δριμεία επικοινωνιακή επίθεση από όλα τα άλλα κόμματα και τα ΜΜΕ. Όμως τίποτε από αυτά δεν μπορεί να αποτελεί άλλοθι για τις δικές της πράξεις και παραλήψεις. Επειδή ακριβώς ήταν η μετριοπαθής διαχειριστική στάση που επέλεξε να κρατήσει καθόλη τη διάρκεια της θητείας της που επέτρεψε στη δεξιά να την βάλει στην γωνιά και να την μετατρέψει σε σάκκο του μποξ.

Το ότι το ΑΚΕΛ δεν είχε την βούληση να προχωρήσει σε μεταρρυθμίσεις αν αυτές συνεπάγονταν ρήξεις με το κεφάλαιο ή το βαθύ κράτος φάνηκε αρκετά νωρίς και αυτό ερμηνεύτηκε ως αδυναμία από τους αντιπάλους του και ως το ίδιο μαζί τους από μια σημαντική μερίδα του λαού που έλπιζε γενικά και αόριστα σε κάτι με την άνοδο της Αριστεράς στην εξουσία. Καθώς η θητεία Χριστόφια προχωρούσε, η οικονομική κρίση βάθαινε και η κυβέρνηση διαισθανόμενη την αδυναμία της και τον εγκλωβισμό της στους όρους ενός κρισιακού καπιταλισμού αποφάσισε την αδράνεια και την κωλυσιεργία ως την καλύτερη στάση έτσι ώστε να εμποδίσει ή τουλάχιστον να καθυστερήσει την λήψη μέτρων λιτότητας. Έτσι έδωσε άλλο ένα επικοινωνιακό πλεονέκτημα στην δεξιά που εμφανιζόταν ως “μεταρρυθμιστική” (χωρίς φυσικά να εξηγεί το είδος των μεταρρυθμίσεων που επεδίωκε) απέναντι σε μια “μη μεταρρυθμιστική” κυβέρνηση.

Βέβαια η κυβέρνηση αύξησε κάποια επιδόματα, περιόρισε τις προσλήψεις στο δημόσιο και προχώρησε σε κάποια αναπτυξιακά έργα όμως δεν ξέφυγε σε καμιά περίπτωση από την διαχειριστική λογική και δεν έδωσε το στίγμα μιας αριστερής κυβέρνησης διαφορετικής από τις προηγούμενες. Μόνο κάποιες ρητορικές και συμβολικές κινήσεις του Χριστόφια παρέπεμπαν σε κάποιο άλλο φαντασιακό και λειτουργούσαν ουσιαστικά ως υποκατάστατο μιας αριστερής πολιτικής. Όταν το 2011 η τραπεζική κρίση και η κρίση χρέους σε συνδυασμό με την ύφεση απείλησαν πλέον ανοιχτά και τα δημοσιονομικά, το ΑΚΕΛ υποχώρησε σχεδιασμένα και συντεταγμένα, με την ηγεσία του δήθεν να αποστασιοποιείται αρχικά από τα μέτρα λιτότητας Καζαμία αλλά μετά την απορρόφηση των κραδασμών και στα πλαίσια της εθνικής συναίνεσης να τα υιοθετεί και να τα υποστηρίζει με σθένος δικαιολογώντας ακόμα και την παράκαμψη των συντεχνιών πάνω στην οποία βασίστηκαν.

Το 2012 υποτίθεται ότι θα προχωρούσαν κάποια μέτρα για την συνεισφορά και του συσσωρευμένου πλούτου στα δημόσια ταμεία. Αντί αυτού έχουμε μπροστά μας την Τρόικα και το Μνημόνιο. Το ΑΚΕΛ συνεχίζει την ίδια στάση – επί της ουσίας καθυστέρηση και επικοινωνιακά προσεχτικές ρητορικές κινήσεις προετοιμασίας της κοινής γνώμης και προσπάθειες απορρόφησης των κραδασμών. Το ρωσσικό δάνειο για το κράτος αλλά η επαναβεβαίωση ότι θα ξελασπωθούν και οι τράπεζες, η εναντίωση σε σκληρό μνημόνιο αλλά η ετοιμότητα αποδοχής ενός “ήπιου” μνημονίου, η εναντίωση στην σκληρή λιτότητα αλλά η ετοιμότητα για περικοπές, περισυλλογή, κλιμακωτές μειώσεις μισθών κλπ εντάσσονται στο πλαίσιο αυτών των στόχων. Που είναι πιθανόν το ΑΚΕΛ να τους πετύχει. Και το σκληρό μνημόνιο να το καθυστερήσει υπογράφοντας ενδεχομένως κάτι συγκριτικά ήπιο και να μπλοκάρει ή έστω να περιορίσει και να εξουδετερώσει τις όποιες εσωτερικές αντιδράσεις.

Όμως μεσοπρόθεσμα τίποτε δεν θα είναι το ίδιο ούτε για την Κύπρο ούτε για το ίδιο το ΑΚΕΛ. Διότι το ήπιο μνημόνιο θα φέρει σύντομα ένα άλλο λιγότερο ήπιο μνημόνιο και μετά ένα άλλο καθόλου ήπιο και όπως το υφεσιακό σπιράλ θα εξελίσσεται με την κυπριακή οικονομία να συρρικνώνεται, την εργασία να υποτιμάται και το μικρό κεφάλαιο να απαξιώνεται μέσα σε μερικά χρόνια το βιοτικό επίπεδο της πλειοψηφίας θα επιστρέψει στα επίπεδα που ήταν πριν το “οικονομικό θαύμα”. Οι κοινωνικές ανισότητες θα αυξηθούν και άλλο ενώ σε πολιτικό επίπεδο η περιορισμένη ανεξαρτησία που απολαμβάνουν τώρα οι ε/κ θα μειωθεί δραστικά. Αυτά δεν μπορεί να μην αφήσουν το στίγμα τους και στο ΑΚΕΛ ιδιαίτερα μάλιστα με δεδομένη την θεωρητική και επικοινωνιακή του ανεπάρκεια που του επιτρέπει να παθαίνει ζημιά ακόμα και στα πιο ανώδυνα. Βέβαια σε ζητήματα εσωτερικής συνοχής ο μηχανισμός του ΑΚΕΛ είναι ιδιαίτερα αποτελεσματικός και στο πεδίο του κομματικού πατριωτισμού το ΑΚΕΛ έχει παράδοση πρωταθλητισμού οπόταν πιθανότατα να αποφευχθούν διασπάσεις. Αλλά το ΑΚΕΛ μετά το Μνημόνιο δεν θα έχει καν άλλοθι – ούτε ρητορικά, ούτε ιστορικά ούτε λόγω διεθνών σχέσεων καθώς θα έχει πλέον ολοκληρώσει την πορεία σοσιαλδημοκρατικοποίησης του και θα έχει σφραγίσει τον συμβιβασμό του με τον καπιταλισμό διεθνώς και την ε/κ αστική τάξη.

Βέβαια το ΑΚΕΛ από την ίδρυση του και παρά τον κεντρικό ρόλο της κομμουνιστικής προϊστορίας και ρητορικής του και παρά τον φιλοσοβιετισμό του δεν υπήρξε ποτέ του επαναστατικό ούτε και ιδιαίτερα ριζοσπαστικό σχήμα. Καλλιέργησε την κουλτούρα της κοινωνικής συναίνεσης, τον πολιτικό συμβιβασμό, τον πραγματιστικό υπολογισμό, τον ρεφορμισμό του ελάχιστου. Αυτά σε συνδυασμό με την θεωρητική υπανάπτυξη και την μικροαστικοποίηση των στελεχών του και την πιο έντονη συμμετοχή του ΑΚΕΛ στο αστικό κράτος τις τελευταίες δεκαετίες έφεραν την κυπριακή Αριστερά εδώ που βρίσκεται σήμερα. Η αναμενόμενη στήριξη δηλαδή του Μνημονίου και από το ΑΚΕΛ δεν είναι και τόσο κεραυνός εν αιθρία αν κοιτάξει κανείς λίγο πίσω στις ιστορικές ρίζες. Φυσικά η σταθερή πορεία του ΑΚΕΛ προς τα δεξιά δεν σημαίνει ότι μπορεί να συνεχίζεται απρόσκοπτη χωρίς ζημιά για το ίδιο. Γιατί αυτό που επιτρέπει στο ΑΚΕΛ να διατηρεί την δύναμη του και την επιρροή του είναι σε σημαντικό βαθμό το γεγονός ότι δεν υπάρχουν άλλες ουσιαστικές ή πραγματικές αριστερές επιλογές στην Κύπρο – ούτε κομμουνιστικό κόμμα, ούτε σοσιαλιστικό, ούτε πράσινο υπάρχει εδώ σήμερα. Όταν όμως η κρίση βαθύνει και η κοινωνική αναταραχή και οι κοινωνικές συγκρούσεις ενταθούν όπως δεν θα είναι εύκολο για την Δεξιά δεν θα είναι ούτε και για την Αριστερά να ελέγξει την αυξανόμενη απαξίωση ενός χρεοκοπημένου πολιτικού συστήματος που προσπαθεί να διαχειριστεί ένα καταρρέον καπιταλισμό.

Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, νεκατώματα (Ιστοσελίδα), Ηλεκτρονικά Άρθρα, Δεκαετία 2010-2019, 2012, Απροσδιόριστη Τοποθεσία, διακυβέρνηση ακελ 2008-2013, ΑΚΕΛ, μνημόνιο λιτότητας 2012-2013

From:
https://movementsarchive.org/ - **Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο**
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:
https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:digital:nekatomata:akel_mnimonio

Last update: **2020/07/14 16:18**